

Anekdoták 2.

A magoltatás általánosan elfogadott módszerként szerepelt a régebbi időkben. A módszer eredményességét ékesszólóan illusztrálja a következő anekdota:

Augusztus 29-ike volt, a Mohácsi csata évfordulója. A falusi népiskolában épp aznap jelent meg az iskolaigazgató. Egyebek közt az is érdekelte, mit tudnak a fiúk a végzetes ütközetről. Sorba kérdezgette őket, de bizony nem tudtak azok egy árva szót sem.

– *Ejnye, tanító úr! Hát ezek nem ismerik Magyarország történetének nagy tragédiáját?*

– *Ismerik bizony, de másképpen kell kérdezni.*

– *Hát lehet másképpen is?*

– *Mindjárt meg tetszik látni. Gyere ide Nagy Jancsi!*

Nagy Jancsi előállt. A tanító, mint ahogyan a kórusvezető megüti az alaphangot, megadta a kezdő szavakat:

– *Midőn Lajos...*

S a fiúból menten kibuggyant a bemagolt mondatok áradata:

– *Midőn Lajos a mohácsi síkon megütközött Szolimán temérdek hadseregével...*

*

Olykor a professzorok kétértelmű és ijedtségre okot adó kijelentéseket tudnak tenni:

– *Figyeljenek minden mozdulatomra, uraim! Ebben az üvegben éter van, és az éter könnyen robban. Ha nem szakszerűen bánunk vele, valamennyien a túlvilágra repülünk. Lépjenek közelebb, kérem, hogy követni tudjanak.*

*

A gyerekszájból elhangzó poénok, gyakran a tanári vagy a szülői tekintély ellen lázadó gyerek véleményét foglalják magukba, természetesen, ironikus formában. A gyermeklogika gyakran igencsak lefegyverző tud lenni:

– *Mi a fontosabb, a Nap vagy a Hold?* – kérdezi a tanító a maga felnőtt-logikájával sugalmazva a választ.

De Petike szuperlogikája előtt elnémul minden manipuláció:

– *Tanító bácsi kérem, ez hülye kérdés volt. Persze, hogy a Hold a fontosabb. A Nap akkor süt, amikor úgyis világos van, a Hold meg akkor világít, amikor különben tök sötét volna.*

(Sata Előd: *Anekdoták a nevelés történetéből*, szakdolgozat)

